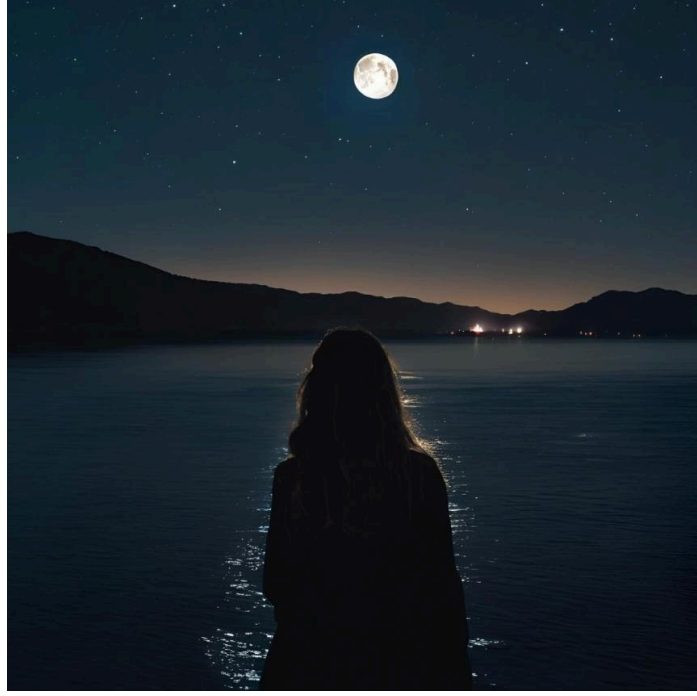

Yakamoz Mavisi

– Mikail Dede · 05 Ağustos 2017

Yalnızım,
karanlığın bağrında

dolunay hüznle yansırken

bir ihtişamı var gözlerimde

ah, anıları yaktığım, küllerini

savurduğum mavi deniz.

Ah, yıldızlar,
loş ışıldayan yıldızlar

havada asılı duruyor,

turuncuya bürünen

salkım salkım üzüm bahçeleri gibi.

Bu gece yalnızım,

gözlerinde

parlayan yakamoz mavisi gibi.

Yalnızım,

ufukta süzülen yelkenlerin

beyaz dalgalarla dansı gibi.

Sessizlik,

kadar yalnızım,

zamansız esen karayel kadar.

Yalnızım...

Yalnızım.

Gök ağlarken,

damlıyor gecenin

karanlığından mehtap

ıssız kumsallara.

Dilimde,

hece hece düşerken kelimeler,

karşımda, ahşap pencerede

mor menekşelerim solarken,

dudaklarımda bir hüznü türkü.

Sigaram,

tüterken puslu gözlerime,

gözlerin

eski bir anı sabahın şafağında,

şafak vaktiyle

dudaklarımda gürlüyor

sessizliğin heybetli türküsü.

Yalnızım,

loş ışıldayan yıldızlar,

karanlığa mahkum tutuklu.

Senin için saatlerim akarken,

uzanmış ellerim göğe,

göğe yükselirken,

dualarım hüznü türküler gibi.

Gözlerim,

asuman gözlerini

arıyor yıldızların

alaca yansımasında...